SJORS

BEHOORT BIJ PANORAMA 19 MAART 1936

WIE KAN DE NOORDPOOL BEREIKEN? (Zie blz. 6)

DE LIST VAN KAT BERTHE

Hoe ondeugende Bokkie een lesje kreeg

Kat Berthe bracht een ouden kam, dien ze ergens gevonden had.

EERST WAREN ALLEN DOL OP HEM

Maar al spoedig had hij zich bij elk dier gehaat gemaakt door zijn gedrag

OVER het erf van boer Hannes Griebeling liep de geit en ze was zoo trotsch als een trotsche geit maar kan zijn. Ze vertelde aan allen, die het maar hooren wilden:

„Ik heb een zoon gekregen, een flinken, gezonden zoon met vier beenen en een mooi staartje. Wat zeggen jullie daarvan?"

De paarden zeiden, dat het maar heerlijk was voor moeder geit, en als ze soms wat haver noodig had, voor de opvoeding van haar kind, dan moest ze 't maar zeggen.

De koeien sloegen met hun staart in het rond en ze trokken allemaal een paar flinke happen gras af. Dat gaven ze aan moeder geit, want ze dachten, dat dat bokje wel trek zou hebben in een malsch hapje.

De hofhond, die vrij over het erf mocht rondloopen, keek even om een hoekje naar binnen en toen hij het jonge bokje gezien had, sloop hij naar de keuken, stal een stuk worst en kwam dat aan moeder de geit brengen. Hij had het stuk worst een tijd in z'n mond gehad, en je begrijpt wel hoe moeilijk het voor hem was, om het weg te geven.

Toen zei de geit:

„Dank je echt hartelijk, maar wij eten nooit vleesch."

„O, dat is heerlijk," riep de hofhond, en hij at de worst zelf op. Hij had een fijnen dag!

Kat Berthe, die het natuurlijk óók al gehoord had, bracht 'n ouden kam, dien ze ergens gevonden had, en daar kon moeder de geit 't baardje van haar zoontje mooi mee maken.

Ja, 't was een heerlijke dag voor moeder de geit, toen die kleine bok kwam. Moeder de geit deed alles wat ze kon, om het bokje goed op te voeden en er een flinken, eerlijken, braven bok van te maken. Dag en nacht stond ze voor haar zoon klaar en dat was nu juist haar groote fout.

Bokkie werd verwend

WANT Bokkie liet zich steeds door zijn moeder bedienen. Als hij wat noodig had, riep hij dadelijk zijn moeder, maar zelf deed hij nooit wat. Hij groeide op tot een brutalen bokkenjongen. Den geheelen dag liep hij vrij over het erf en toen hij goed praten kon, begon hij te spotten en te schelden.

Daar stonden bijvoorbeeld de twee paarden voor de boerenkar en Bokkie danste om hen heen en riep:

„Moeten jullie weer werken, stakkers? Dat komt, omdat jullie ook maar paarden zijn. Bokken zijn veel meer waard dan paarden! Bokken hoeven nooit te werken! Bokken zijn reuzendeftig!"

De paarden vonden dat heelemaal niet leuk en ze stampten met hun linkerachterbeen. Ze hadden Bokkie graag een draai om zijn ooren willen geven, maar ze zaten vast.

Schaterend van het lachen liep Bokkie weg naar de koeien.

„Zoo, dikke, vette melkfabrieken!" riep Bokkie tegen de koeien. „Stakkerds! Den heelen dag moeten jullie maar eten, anders heb je geen melk genoeg! Jullie zijn veel minder waard dan de bokken. Wij hoeven nooit te werken! En alle menschen vinden ons mooi en aardig!"

Dat was waar. Boer Hannes kon al dat schelden niet verstaan en daarom wist hij niet, hoe brutaal Bokkie was. Hij vond den jongen bok heel aardig.

Zoo schold Bokkie alle dieren van de boerderij uit, hij bespotte hen, en als ze hem eens een klap wilden geven, rende hij, zoo hard hij kon naar huis en kroop weg achter zijn moeder.

Tja.... dan konden de dieren natuurlijk niets meer doen, want niemand dacht erover, om te gaan vechten met die goede, oude, eerbiedwaardige moeder de geit.

Zoo was dat. En je kunt begrijpen, hoe vervelend de dieren op de boerderij dien Bokkie vonden.

Vooral toen hij groot werd en sterk, toen hij volwassen was, hielden ze heelemaal niet meer van hem.

Toen ging kat Berthe aan het werk....

Het was in het voorjaar, op een ochtend, toen de paarden nog in den paardenstal stonden en de koeien nog in den koeienstal, dat de hofhond en kat Berthe de stallen binnenkwamen.
Ze konden hier rustig praten, want moeder-geit en haar zoon woonden in een hok in de schuur.
„Vrienden," zei kat Berthe, „dat gaat zoo niet langer met dien Bokkie! Mijn oogen worden groen van kwaadheid, als hij er aan komt, en ik zie maar al te dikwijls dat de neus van onzen vriend, den hofhond, begint te trillen, als Bokkie in de buurt is. Bokkie bespot ons allemaal en hij houdt ons voor den gek. Wat kunnen we daartegen doen?
„'t Jong moest werken," bromde een paard. „Dát zou goed voor hem zijn!"

„Hup, Bokkie, flink trekken maar, jochie! Dat is goed voor je!

Een plan, dat niet zoo gek was

DAT heb ik ook al gedacht," antwoordde kat Berthe. „En ik heb een idee, maar het zal moeilijk zijn, om het uit te voeren. Wacht maar eens."
Boer Hannes had een zoontje, een jongen van bijna zeven jaar, die in de eerste klas van de lagere school zat. Als hij thuis was, zat hij aan tafel met een leesplankje en losse letters. Zoo leerde hij lezen en schrijven.
Kat Berthe zat dan uren bij hem op de tafel en keek toe. Ze kon er ook al aardig wat van. Ze kon „a a p" leggen met de lettertjes en „M i e s" en „n o o t" en „b o k". Dat kon ze.
Dien ochtend dan, ging kat Berthe naar binnen. Gijs, de zoon van boer Hannes, was nog op school, maar op de tafel lagen zijn leesplankje en de lettertjes.

Toen ging kat Berthe aan het werk. Ze wilde een woord maken met de lettertjes. Welk woord? Het woord: „b o k k e n w a g e n".
Het was een moeilijk werk voor een kat. En toen ze klaar was stond er: „b o k e n w a g e n".
Kat Berthe zat een kwartier te peinzen. Moest het nou met een of twee k's?
Ze werd zoo tureluursch van het peinzen, dat ze het aan den hofhond ging vragen. Maar die keek haar dom aan en begreep er niets van.
Toen deed kat Berthe het tóch maar met twee k's. Ze vond, dat het beter stond.
Gijs van boer Hannes kwam thuis, hij wilde aan het werk gaan met zijn leesplankje maar.... daar lág al een woord. Langzaam las Gijs: „b o k k e n w a g e n".

En toen Gijs dat gelezen had, keek hij een heelen tijd strak voor zich uit. Plotseling stond hij op, liep naar zijn vader en vroeg:
„Vader, mag ik een bokkenwagen hebben?"
„Met je verjaardag," antwoordde de boer Hannes.
Op een mooien dag in Mei, toen Gijs jarig was, kreeg hij van zijn ouders een bokkenwagen. Het was een keurig wagentje op twee wielen en er was een tuig en een leidsel bij.

Voor den bokkenwagen

NU werd Bokkie uit den stal gehaald en voor hij wist wat er gebeurde, had hij 't tuig om zijn lijf en het bit in zijn mond. Hup, daar stond hij al voor den bokkenwagen, en toen moest hij tippelen. Daarom werd hij erg kwaad en hij schopte achteruit. Toen kreeg hij een klap. Dat was nog nooit gebeurd, en moeder de geit stond er dan ook bij met tranen in haar oogen.
„Vooruit, bok!" riep boer Hannes en de bok kon niet anders. Hij moest loopen. Hij moest trekken. En hij deed het. Gijs zat in den wagen.
Maar toen.... o lieve grut.... je had die andere dieren eens moeten hooren:
„Hup, Bokkie! Flink trekken maar, jochie! Dat is goed voor je! Harder, Bokkie!" De koeien rolden van pret in het gras met al hun beenen in de lucht, kat Berthe zat in den wagen en de hofhond liep blaffend en juichend om Bokkie's beenen.
En voortaan moest Bokkie iederen dag trekken. Elken dag spande Gijs hem voor den wagen en dan reden ze rond.
Maar 't was een goed plan geweest van kat Berthe. Want Bokkie werd een heel ander dier. Hij schold niet meer, hij spotte niet meer en hij werd een bok waar je mee praten kon.
En drie maanden later vertelde kat Berthe aan moeder de geit, dat het haar schuld was, dat Bokkie nu iederen dag ging trekken.
„Mijn zoon is veel liever geworden, Berthe," zei moeder de geit. „Ik ben blij, dat het zoo gegaan is. Jij bent de verstandigste kat van alle katten, en het verstandigste dier van alle dieren."
„Dat vind ik ook," antwoordde kat Berthe tevreden. A. v. O.

OVER honden als menschenredders is al vaak geschreven. Willem de Zwijger is zelfs in Den Haag afgebeeld met het hondje, dat hem door zijn geblaf redde, toen de Spanjaarden zijn legerkamp overvielen.
Ook koning Lodewijk de XIVe had zijn hondje bij zich, toen hij met zijn leger in 1672 Holland binnenviel. Te Zeist in het hoofdkwartier sliep dat hondje in 's konings slaapkamer op een rood-damasten kussen.
Een andere Lodewijk, Lodewijk Napoleon, koning van Holland, reed eens door Tiel, toen een zwervend hondje in zijn rijtuig sprong. De lakeien wilden het dier verjagen, maar Lodewijk belette het hun en voortaan was Tiel — zoo werd het hondje genoemd — zijn onafscheidelijke metgezel.
Toen Tiel eens een been in zijn keel gekregen had, werd de chirurgijn van den koning geroepen om het er uit te halen.
„Dat doe ik niet," zei deze, „ik ben geen hondendokter," ......en verloor met die woorden zijn betrekking. Doch de Italiaansche tandarts, die het been vlug uit Tiel's keel haalde, maakte er zijn fortuin mee.

TEDDIE IN POPPENLAND

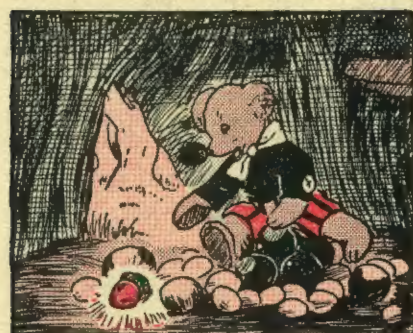
DAAR VIEL TEDDIE OMLAAG, TOEN DE DOMME RAAF HAAR BEK OPENDEED, OM ANTWOORD TE GEVEN. IN DEN TOP VAN EEN DIKKEN BOOM KWAM HIJ TENSLOTTE TERECHT.

DE BOOM BLEEK HOL TE ZIJN, EN TEDDIE VIEL HOLDERDEBOLDER NAAR BINNEN, WAAR HIJ BEDUUSD LIGGEN BLEEF OP EEN HEELE MASSA NOOTJES, EN EIKELS, DIE DAAR LAGEN.

"IK HEB ZOO'N IDEE, DAT IK IN DE PROVISIEKAST VAN EEN EEKHOORN TERECHT GEKOMEN BEN!" BROMDE HET BEERTJE, TERWIJL HIJ IN HET HALFDONKER OM ZICH HEEN ZAG!

"HIER HEEFT HET DIERTJE ZIJN WINTERVOORRAAD OPGESLAGEN! MAAR WAT ZIE IK DAAR?" RIEP TEDDIE UIT. "M'N TOOVEREIKEL! DIE HEEFT DAT EEKHOORNTJE WEGGEKAAPT!"

WAT WAS ONZE KLEINE VRIEND BLIJ, DAT HIJ ZIJN TOOVEREIKEL WEER GEVONDEN HAD. "DAT ZAL POPLIESJE PLEZIER DOEN, WANNEER IK MET DEN TOOVEREIKEL TERUGKOM!"

TOEN TEDDIE UIT DEN HOLLEN BOOMSTAM NAAR BUITEN KEEK, ZAG HIJ DIE ARME LIESJE HEEL BEDROEFD STAAN SCHREIEN. "HALLO, LIESJE!" SCHREEUWDE 'T BEERTJE.

"O, TEDDIE! BEN JIJ DAAR?" RIEP LIESJE UIT EN ZIJ WENDDE ZICH NAAR HAAR KAMERAADJE OM. "ZOOALS JE ZIET! DEN TOOVEREIKEL HEB IK OOK!" LACHTE TEDDIE.

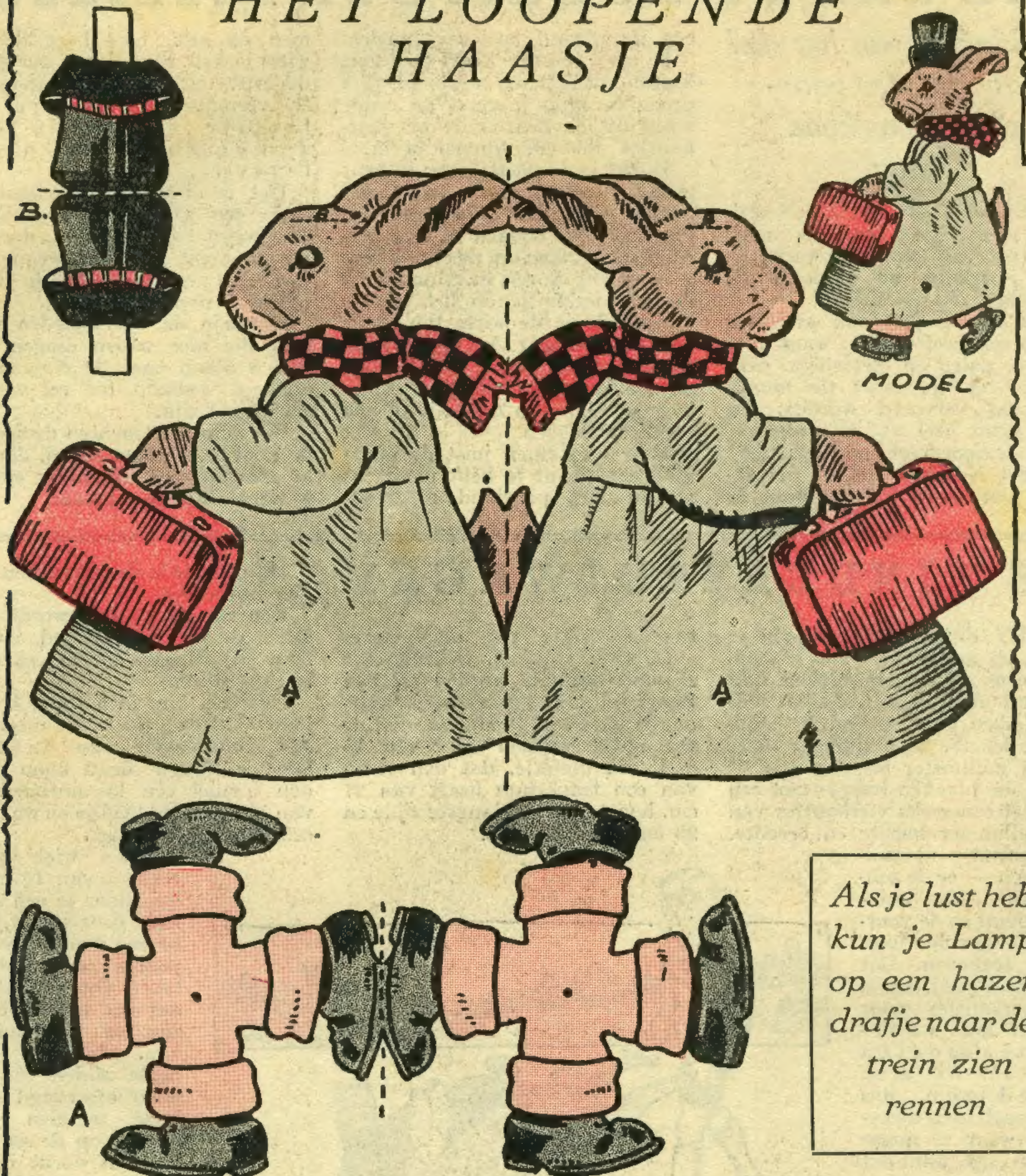

"NU MOETEN WE MAAR WEER VERDER GAAN EN ZIEN OF WE REUS WOLHAAR KUNNEN VINDEN, WANT DE ELFENKONINGIN MOET HAAR TOOVERBOEKEN STAF TERUG HEBBEN

ZOO SPRAK DE WIJZE TEDDIE EN DUS GINGEN ZE WEER OP WEG. MAAR ZE WISTEN NIET, DAT ER EEN EKSTER IN DEN BOOM ZAT, 'N NIEUWSGIERIG DIER EN 'N ECHTE BABBELKOUS.

HET LOOPENDE HAASJE

Als je lust hebt, kun je Lampe op een hazendrafje naar den trein zien rennen

MENEER Lampe, de haas, gaat op reis, maar daar hij bij het pakken van zijn koffertje heel wat kostbaren tijd verloren heeft, moet hij zich haasten, om nog op tijd zijn trein te halen. Vandaar dat meneer Lampe het op een hazendrafje gezet heeft.

Het is wel grappig om hem te zien hollen, vandaar dat je maar eens doen moet, wat ik je nu vertellen ga.

Plak de heele plaat op dun karton en laat vervolgens alles onder een stapel boeken goed drogen.

Dan worden de verschillende stukken uitgeknipt, waarna de haas langs de stippellijn wordt dubbelgevouwen. De twee omgevouwen helften moeten echter niet op elkaar geplakt worden.

Het beenstuk A wordt langs de stippellijn omgevouwen en de twee helften daarna op elkaar geplakt. Bij de punt in het midden maken we dan een gat. Met behulp van een papierklemmetje of van een stiftje worden de omgevouwen en op elkaar gelijmde beenen tusschen de twee helften van den haas bevestigd, zoodanig, dat de beenen om het stiftje, dat door de punten A-A gestoken wordt, ronddraaien kunnen.

De omgevouwen hoed B wordt in de gleufjes B-B, die we langs de stippellijntjes B in 's heeren Lampe's kop gesneden hebben, gestoken.

Wanneer je nu meneer Lampe tusschen duim en wijsvinger vasthoudt en hem dan over het vloerkleed schuift, zul je zien, dat ons haasje zijn beenen net zoo goed gebruiken kan als een mensch. En het is heel grappig om dat te zien.

WIE KAN DE NOORDPOOL BEREIKEN?

Verklaring van het spel dat op de voorplaat geteekend staat

DE hoofdzaak bij een Noordpooltocht is het meevoeren van eet- en drinkwaren — van proviand dus, zooals de menschen dat noemen.

Dat meesleepen van proviand nu, is een heel karwei, want over bergen, dalen en gletschers, over sneeuw en ijs moet de mondvoorraad vervoerd worden. Ja, daar komt heel wat bij kijken.

Op de voorplaat heb je de kaart van het Noordpoolgebied wel gezien, nietwaar? Nu, je kunt er een interessant spel mee spelen.

Je moet eerst de kaart op stevig karton plakken en wanneer alles droog is, knip je eerst de ronde schijf uit en daarna de zes vierkantjes met de tonnen er in.

Mocht je de plaat liever in haar geheel houden, dan kun je dat ook doen en in plaats van de tonnetjes zes boonen of iets dergelijks gebruiken om mee te spelen.

Je begint de reis links onderaan in het vierkantje op het eiland.

Nu volg je de witte lijn, doch telkens wanneer je een witten cirkel passeert, moet je daar een proviandstation aanleggen, d.w.z. je moet daar een tonnetje of een boon neerleggen.

Maar nu komen juist de moeilijkheden, want je hebt maar zes tonnen met proviand meegenomen op reis, terwijl er dertien witte cirkels zijn. Het is dus zaak, die witte cirkels zooveel mogelijk te vermijden, daar je de laatste en zesde ton aan de Pool moet neerleggen.

Het is niet verboden opnieuw langs een witten cirkel, waar je al geweest bent, te gaan, doch je moogt nooit een ton wegnemen van den cirkel, waar je haar eenmaal neergelegd hebt.

Dat zijn de voorwaarden voor hen, die mee willen dingen aan den wedloop naar de Noordpool, aan een wedloop, die vol verrassingen zal zijn.

Om de beurt trachten de spelers de Pool te bereiken en hij, die het in den kortsten tijd klaar speelt, is natuurlijk de winnaar.

DE KINDERKRUIWAGEN

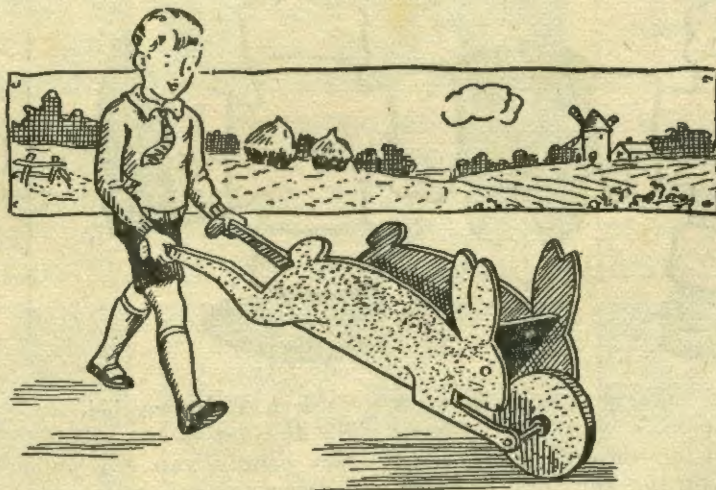
ZIET die kinderkruiwagen er niet aardig uit? Net iets om eens zelf te gaan maken, hè? Vooruit dan maar! Neem eens twee eiken planken van 70 centimeter lengte, 20 millimeter dikte en 60 millimeter breedte.

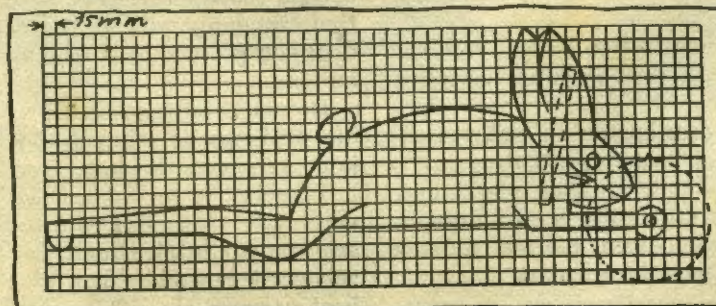
Op die planken trek je met een potlood een reeks vierkantjes van 15 millimeter hoogte en breedte, om daarna — als aangegeven — er de achterpooten, den buikonderkant en de voorpooten van den haas in te teekenen. Dat gaat heel goed, als je de vierkantjes maar uittelt. De voorpooten moeten echter 30 mm. breed zijn, dus niet zooals in de teekening, waar ze maar 15 mm. zijn, want dat is niet stevig genoeg.

Nu zaag je de beide hazenfiguren uit.

Een ander eiken plankje van 23 cm. breedte, 13 mm. dikte en 38 cm. lengte wordt ook eerst van de reeds vermelde potloodruitjes voorzien. Daarop teekenen we dan het lichaam, den kop en de ooren van den haas, zagen dat stuk uit en, nadat we den uitgezaagden omtrek op een ander plankje hebben overgetrokken, zagen we het tweede stukje van dien vorm.

De twee stukken, waaruit elke zijwand bestaat, worden nu aan elkaar gelijmd en geschroefd, waarna de twee zijwanden onderling verbonden worden door een 15 mm. dik plankje, dat den vorm van een trapezium heeft van 27 cm. hoogte, 30 cm. langste zijde en 28 cm. kortste zijde.

Dit plankje is dan de bodem van den kruiwagen.

Een tweede plankje wordt tusschen de ooren bevestigd, zooals door stippellijnen in de teekening is aangegeven.

Het wiel kun je natuurlijk van hout maken, doch wanneer je een voorstander van de anti-lawaaicampagne bent, koop je in den handel een los autopedwiel van 135 mm. middellijn en waarom een gummibandje ligt.

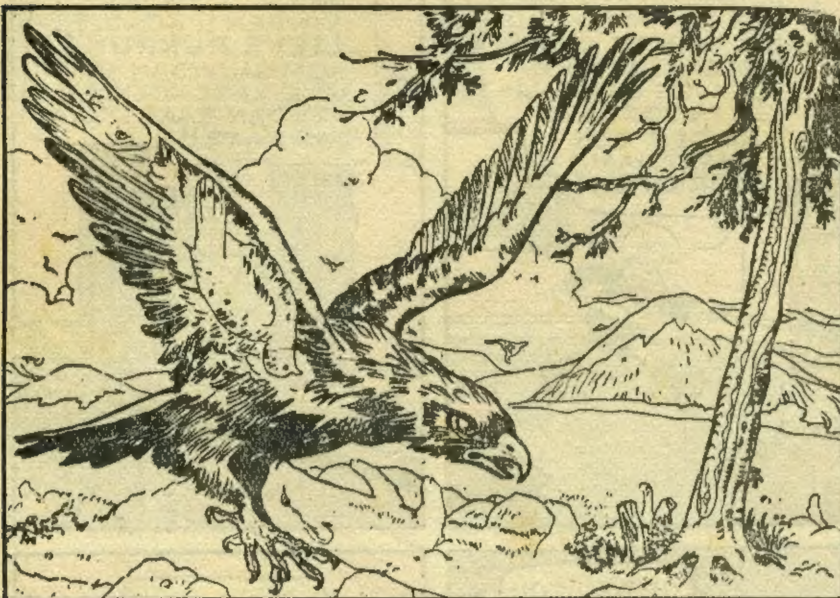
Zoo'n wiel heeft een gat van 10 mm., waardoor je een stuk rond ijzer steekt, dat tevens door de voorpooten van den haas loopt. Om te maken, dat het wiel niet op zijn as verschuiven kan, steek je aan beide zijden een op maat afgezaagd stuk holle metalen gordijnroe op de as.

De as wordt in de pooten vastgehouden door een spijker, die door het hout en door een in het ijzer geboord gat loopt.

De buik van den haas wordt wit geschilderd, de rug roodachtig geel, terwijl sommige lijnen van ooren, pooten, oogen, snor en bek in zwart worden aangegeven!

Bij het maken van dezen kruiwagen zul je goed moeten nadenken, maar daar is het om begonnen!

ONS EIGEN RAADSELHOEKJE

EEN NIEUWE ZOEKPLAAT

DE arend heeft grooten honger en daarom vliegt hij in wijde kringen boven het woeste berglandschap, ten einde te zien, of hier of daar op aarde niet een malsch boutje te verschalken valt.

Keus heeft hij genoeg, want binnen zijn bereik houden zich een slang, een wezel, een patrijs, een vos, een konijn, een lammetje en een hermelijn op.

Probeer eens, of je ook arendsoogen hebt en al die dieren op het plaatje terug kunt vinden. Maar denk er aan, dat je bij het zoeken de plaat van alle kanten bekijken moet, want anders zal het je niet lukken.

DIEREN-RAADSEL

EEN drietal dieren staat hier in den cirkel geteekend. dieren echter, die in ons land alleen in den dierentuin of in het circus te vinden zijn.

Ze zijn zoo in de teekening geplaatst, dat de eerste letters van hun naam op hun beurt den naam van een woonplaats van sommige dieren vormen.

Meer zeg ik niet en ik laat de oplossing verder aan jullie over.

TWEE VISITEKAARTJES

TWEE visitekaartjes zi̶e̶ je op de teekening staan, op elk waarvan een naam voorkomt.

Nu is het eigenaardige van beide namen, dat, als men de letters van elken naam omzet, d.w.z. ze een andere volgorde geeft, op elk kaartje de naam van een mannelijk beroep gevormd wordt.

Nu is het maar de vraag, of je zoo knap bent, de namen dezer twee beroepen te vinden.

OPLOSSINGEN:

EEN GETEEKEND KAMRAADSEL

Het kamraadsel moest als volgt ingevuld worden :

R	O	O	V	E	R	S
I		O		Z		T
D		R		E		R
D		B		L		U
E		E		I		I
R		L		N		S

Knap als je het vlug en goed hebt kunnen oplossen !

WIE KAN ER MUZIEKNOTEN LEZEN ?

De noten waren : d—e ; f—e-e ; g—a—f ; d—e—e—g, zoodat je las : De fee gaf deeg.

Dat was dus de manier, waarop de goede fee de arme weduwe uit den nood hielp.

REBUSWOORD

WAT het oplossen van rebussen betreft, behoor je eigenlijk al een heele bolleboos te zijn, want Sjors heeft je gelegenheid genoeg gegeven je daar in te oefenen.

Om de handigheid in het oplossen van 'n rebus niet te verliezen, krijg je hier een als rebusgeteekend woord te ontcijferen, een woord, dat een zeer achtenswaardig beroep aanduidt.

Hoe is de naam van dit beroep ?

HET VERBORGEN SPREEKWOORD

IN de onderstaande vijf zinnen staan de woorden van 'n bekend spreekwoord verborgen. Het eerste woord van het spreekwoord staat in den eersten zin, het tweede in den tweeden zin, en zoo voort.

Hoe luidt het verborgen spreekwoord ?

1o. In Zwitserland vindt men hooge bergen.
2o. Weldra zullen de boomen uitloopen.
3o. Katten vangen muizen.
4o. Heb je veel geld ?
5o. De wind steekt op.

SJORS
VOORZITTER
VAN D
REBELLEN-CLUB
EEN
ECHTE
VERRASSING

ZIEZOO – IK BEN ALLEEN THUIS MET DEN HOND ! NU ZAL IK IN DE KEUKEN DIE LEKKERE DOOS KOEKJES GAAN HALEN EN VOOR ONS BEIDEN EEN FEESTMAAL AANRICHTEN !

NOU MOET IK HEM EERST ZIEN TE VINDEN !! HONDJE ! LIEVE PUKPUK !! KOM GAUW DAN KRIJG JE LEKKERE KOEKJES VAN DEN BAAS ! KOM DAN MAAR !!

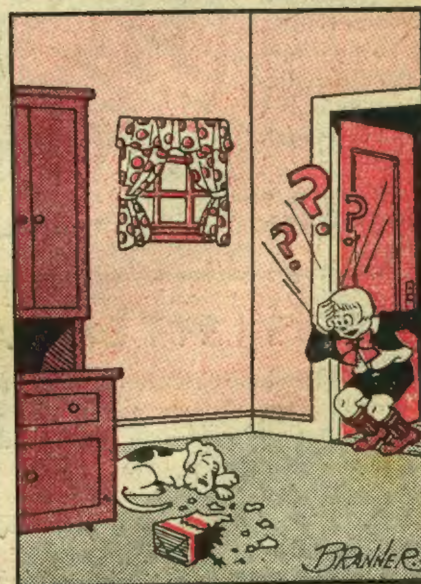

IN DEN SALON IS HIJ OOK NIET !!

OP DEN ZOLDER ZAL HIJ ZEKER WEL NIET ZIJN !!

HIJ IS ZELFS NIET IN DE SLAAPKAMERS !

OOK IN DEN KELDER KAN IK HEM NIET VINDEN !! IK SCHEI ER MEE UIT OM TE ZOEKEN !!

HIJ KAN NAAR DEN DUIVEL LOOPEN !! IK EET ALLEEN DE KOEKJES OP !!

BRANNER